

NARODNI DNEVNIK

Prva vrstna dnevna novina, izdajana medije in
pravnička.

Začetek: V Ljubljani in po pošti:
Din 2/-, nasvetnica Din 5/-.

Neodvisen političen list

UREDNIŠTVO:

SLOVENE GREGORČEVA ULICA STEV. 18.

TELEFON STEV. 532.

STRAVNOSTVO: KONGRESNI TRG STEV. 8.

Reklopiti se ne vredno. — Oglaši po tem.
Pismenost vprašanjem: naj se prilodi zmanjša
za odgovor.

Račun pri političem čak. uradu štev. 18.532.

Nevarno stališče

V polemiki s hrvatskimi in slovenskimi strankami odklanjanja radikalno časopisje z vso doslednostjo zahtevajo, da bi moralna vladi biti zastopana tudi večina Slovencev in Hrvatov. To srbijansko časopisje trdi, da zahteva ustava samo to, da ima vlada za seboj večino v skupščini, kako pa je ta večina sestavljena je čisto stranskega pomena. Kakor je formalno in navidezno to stališče srbjanskega časopisa pravilno, tako pa je stvarno popolnoma zgrešeno. Je sicer res, da se ne more priznati Hrvatom ali Slovencem pravice nekakega veta in da bi bila sestava vlade sploh nemogoča, če se za vlado ne bi izjavila najmočnejša hrvatska ali slovenska stranka. Če bi obstojal tak veto, potem bi dejansko prišli do nevzdržnih razmer in zato je tudi zakonodajalec dolobil, da zadostuje za vlado, če ima za sebe večino v skupščini. Ampak taka večina še ni ideal, temveč samo minimum tega, kar mora imeti vsaka vlada, da v parlamentarni državi sploh obstoji.

Ta minimum pa ne sme postati norma, ker bi v tem slučaju prišli v ravno tako nevzdržne razmere, kakor če bi mogla večinska hrvaška ali slovenska stranka diktirati sestavo vlade. Kajti po tem mnenju bi mogla biti tudi desetletja dolgo sestavljena vlada iz samih srbskih politikov in vlada Srbov, Hrvatov in Slovencev bi postala dejansko samo vlada Srbov. Ni resnega politika, ki ne bi izprevljal ogromne nevarnosti, ki bi nujno iz tega dejstva nastala za državo. Zajak tudi pri načeljši volji — a ta je po izkušnjah le izjemna — ne more razumeti srbski politik potreb Slovenije tako ko slovenski. Posledica tega mora biti, da bodo slovenski interesi stalno zapostavljeni, to pa zopet mora povzročiti da zanimanje za državo pade, more pa roditi še usodepolnejših posledic. Zato tudi še ni bilo pri nas vlade, ki se ne bi potrudila, da vsaj na zunaj pokaže, da ni vlada samo Srbov. In če ni bila v koaliciji s tako slovensko ali hrvatsko stranko, potem je skušala vsaj svoj delokrog razširiti na vso državo in zbrati po vsej državi svoje pristaše, da je vsaj tako mogla reči, da je vlada tudi Slovenec in Hrvatov.

Bilo je tudi dosti upanja, da se velikim srbskim strankam razširjenje na vso državo tudi posreči, če bi stranke tudi dejansko izvajale slovensko ali hrvatsko politiko. Toda tega stremljenja ni bilo in razširjenje je bila le dekoracija, ki naj prikrije samosrbsko stališče in ker so Slovenci in Hrvati to poznali, zato so tudi vsa ta stremljenja doživela popoln neuspeh in danes ima tako radikalna, ko demokratska stranka med Hrvati in Slovenci manj pristašev kot leta 1918.

Prav tisti neuspeh pa mora tudi doživeti vsaka vlada, ki ne bo dejansko upoštevala potreb Slovenije in Hrvatske. Hrvati in Slovenci bi se nujno morali obrniti od take vlade in ker vlada vedno reprezentira državo, bi tudi postali bolj mrzli do države. Razvoj pa bi mogel iti v tej smeri še naprej in kaj bi redil potem, si lahko misli vsak, kdor le količ kaj razsedno misli.

Zato mora veljati v naši državi načelo, da se sicer more sestaviti vlada tudi brez Hrvatov in Slovencev, da pa sme biti taka vlada le provizorij, ki ga je treba čim preje opraviti. Kako je to načelo pravilno, spožna takoj vsak srbski politik, če bi se enkrat zgodilo, da bi se vlada sestavila brez Srbov, kar je na vse zadnje tudi mogoče, vsaj teoretično.

Vsaka vlada mera zato skrbeti, da pritegne za svoj delovni program tudi za-

Davidović vrnil mandat.

Beograd, 23. decembra. Ljuba Davidović je ob 5. in pol odšel na dvor, kjer se je mudil do 7. in četrtek. Med tem časom so ga novinarji ča ali pred dvorom. Zbiranje novinarjev je pobudilo veliko pozornost meščanstva, ki je z velikim interesom pričakovalo, kaj bo z Davidovičevim mandatom. Plagoma se je zbrala tolika množica ljudstva, da je morala četa orožnikov vzdrževati red pred dvorom. Privrelo je toliko ljudstva, da se je moral za nekaj časa tudi promet prekiniti. V ostalem se očaže, da je vsakokrat pri prešnjih krizah, kadar je dobil mandat Davidović, velika množica ljudi z največjim interesom spremljala vsako kretanje Ljube Davidovića.

Ko je prišel Davidović z dvora, ga je takoj obstopila množica ljudstva, ki ji je Davidović reklo: »Vrnil sem mandat.«

»Pa niste morda dobili kakega drugega mandata?«

»Nisem.«

»Zakaj ste bili tako dolgo na dvoru?« Davidović se je hotel izmazniti temu vprašanju in je odgovoril: »Eto jaz sem star človek, pa sem se hotel malo ogreti.«

»Kaki razlogi so vas vodili da ste vrnili mandat?«

»Mandat sem vrnil zato, ker radikali

niso hoteli pristati na to, da pojdejo v vlado.«

»A kaj je z blokom?«

»Za sedaj nič. On ostane v rezervi. Nimam več nikake odgovornosti, zvalil sem jo s sebe.«

Nato je krenil Davidović spremljan od velike množice ljudstva proti narodni skupščini. Med spremljajočim ljudstvom je bilo čuti več rat vzklike: Živio, čika Ljuba! Šele pred narodno skupščino je žandarmerija zaustavila publiko. Davidović je odšel z novinarji v skupščino, kjer so ga v predsedništvu demokratskega kluba pričakovali njegovi prijatelji. Tu je Davidović obvestil svoje tovariše o avdenci.

URADNO PODOČILO O POTEKU KRIZE.

Beograd, 23. decembra. O poteku krize je bil sinoči izdan iz predsedništva ministralnega sveta ta-le službeni komunikat: Ljuba Davidović je potem, ko je razložil kralju potek razgovorov z vsemi predstavniki skupin in ko je sporočil, da je radikalni klub odbil sodelovanje v vladi, ki bi jo on sestavil, vrnil kralju mandat.

Uzunović je zopet poverjen s sestavo vlade.

Beograd, 23. decembra. Sinoči je bil pozvan na dvor Uzunović in se je tam zadržal do 10. in pol. Odted je odšel v predsedništvo vlade. Na vprašanje, ali je debil mandat, je odgovoril: »Dobil sem ga. Nj. Vel. kralj mi je poveril mandat, da poskusim sestaviti delovno vlado. Mandat je neomejen.«

Ali je vezan?

»Ni vezan, ampak tak, da se more delati z vsemi skupinami, ki hočejo delati na počnanim programu in na problemih, ki so objavljeni.«

Ali bo nočoj še kaj?

»Ne bo, ne bo. Utrjen sem. Nekaj se ne počutim dobro.«

Nato je Uzunović odšel domu. Z njim je šel tudi Andra Petrović, ki je dejal, da nima nobenega komunikata.

Beograd, 23. decembra. 10 minut pred 10. je prišel z dvora Ilija Mihajlović in

odšel v kabinet Andre Petrovića, kjer se dela na stilizaciji komunikata. Na vprašanje novinarjev, ali se bo nočoj kaj izvršilo, je odgovoril: »Izgleda, ne vem —« Preden je odšel domu, je novinarjem na vprašanje, ali naj gredo domu ali pa naj še čakajo, odgovoril: Nikar ne pojde! Lahko se zgodi še kaj interesantnega.

Točno ob 10. je prišel na dvor pri zadnjih vratih Uzunović. Šel je naravnost h kralju. Neki radikalni poslanec je izjavil: »Mi vemo, kako se bo celo stvar razvila. Bili smo danes v razgovorih z njimi, to je s centruma. Nocoj se je aludiralo na to, da mora dobiti mandat za sestavo nove vlade Uzunović. Ker pa je malo upanja, da bi imel Uzunović uspeh, bi se moralno iti na volitve. Ako se ne zgodi kak čudež, potem se bo stvar tako završila.«

KOMENTARJI DAVIDOVIČEVEGA NEUSPEHA.

Beograd, 23. decembra. Vest, da je Davidović vrnil mandat, je izvala veliko senzacijo, ker se je popoldne začela situacija tako zapletati, da se je zdelo, da bo Davidović vendarle še enkrat skušal priti v stik z radikalni in nato sestaviti delovno vlado. Demokrati o zatrjevali, da predstavlja Davidović o priliki teh razgovorov 140 poslancev in torej odpade razlog, ki je vodil radikale, da odbijejo vsak razgovor z Davidovićem. Pričakovano se je nadalje, da se bodo v teklu celega današnjega dne razgovori nadalje-

vali. A njih bilo mnogo izgleda za udejstvitev Davidovićevega mandata po sporazumu, ki se je dosegel za utvaritev parlamentarnega Davidovićevega bloka. Vsekakor je imel Davidović razloge, da ni bil uverjen o možnosti realizacije svojega mandata in je bil tako prisiljen, da ga vrne.

Sedaj, ko se pojavlja vprašanje, kako se bo razvila situacija, pride Aca Stanojević v Beograd in politični krogi mislijo, da bo tudi on pozvan v avdenco. Ob 7. in četrtek, takoj po odhodu Davidovića, je bil poklican na dvor predsednik skupščine Marko Trifković.

stopnike slovenskih in hrvatskih strank in da ti vstopijo v vlado.

Absolutno nezmiseln pa je pri tem zahtevati, da mora stranka, ki stopi v vlado koalicijo sprejeti tudi strankarski program druge koalirane stranke ali pa se odreči svojemu programu. Za delo vlade je važen le delovni program in če se v tem oziru doseže med strankami sporazum, potem ni nobene ovire več za vstop stranke v vlado.

Te resnice pa pri nas nekateri krogi nečete razumeti in misljijo, da gre pri vstopu v vlado za zmago te ali one stran-

ke. Vstop v vlado hočejo istovetiti s kapitulacijo in šele po izvršenem nemoralnem dejanju bi sprejeli drugo stranko v svoj krog. Ni treba še posebej povdarijati, da so takši nazori čisto napačni.

Smo mlada država, v kateri državljanška zavest še ni na višku. Zato pa je treba opustiti vsako stvar, ki bi mogla zavesti skupnost škodovati in zato ne škoduje zlepja kdo državi tako zelo, kot tisti, ki misli, da se sme trajno vladati brez Slovencev.

Naj sedanja kriza ne poda te nevarno napačne rešitve.

Radičev načrt.

RADIČEV NAČRT SPLOŠNEGA OPOLZIONALNEGA BLOKA PROTIV RADIKALOM NEIZVEDLJIV.

Beograd, 23. decembra. Glede na včerajni sestanek Ljube Davidovića s Stjepanom Radičem se je razširila vest, da se formira opolzialni blok, ki naj bi napram radikalom nastopal kot enotna organizacija in bi kot tako vodila z njimi razgovore. V prvem momentu se ni dalo ugotoviti, kak značaj naj bi imel ta blok. Na to vest je izjavil Pribičević: »Mi vodimo samostojno politiko. Rekel sem Davidoviću, da nimam nič osebno proti njemu, a ne verujem, da bi mogel sestaviti vlado.« Tudi pri drugih parlamentarnih skupirah ni nič odločenega v pogledu tega bloka. Skupina Ljube Jovanovića tudi ni stopila v tak blok in si prizadeva, ohraniti dobre odnose s centrom, da bi se nekega dne lahko povrnili v radikalni klub ali pa da sodelujejo s centrom. Potentakem bi se moral delo glede bloka nadaljevati, vendar pa je važen sestanek Radiča in Davidovića zaradi zbljanja.

ST. RADIC O NAMERAVANEM BLOKU.

Beograd, 23. decembra. Stjepan Radič je včeraj popoldne, ko je prišel s konferenco z Davidovićem, rekel novinarjem: »Danes sem se prvič v življenju razgovarjal z Davidovićem o sestavi vlade Široke koncentracije. Ako zbere Ljuba Davidović vse, kar more in ako se potem zopet ponudi radikalom, radikali ne bodo odbili koalicijo tako, kakor so sedaj, ko niso pomislili na poledice. Ako radiči to store, potem smo mi vsi skupaj. Ako vse odbijejo in dobijo mandat Trifković ali Uzunović, se bomo kot celota pogajali in stavili pogoje, ki jih lahko sprejmejo, ako hočejo. Radikalom ni bilo treba delati brez nas. Boljše je, da se vse skupno dela in učvrsti. Rekel sem Davidoviću, da more na našo pomoč popolnoma računati in sem dejal, da je lahko tudi Pribičević v vladi. Pribičević je častihlepen, pa naj gre v vlado. Jaz ne grem, čeprav gredo vanjo vsi šefi. Jaz bom ob strani in bom pomagal. Treba je sestaviti veliko nacionalno vlado in potem bomo veliki. To je glavno za svet. Davidović mi je rekel, da ima tudi druge informacije, a o tem ni treba sedaj govoriti. Kakor so se naši deset let berili, da ustvarijo to državo, moremo mi biti šest mescev pametni, da jo rešimo.«

TRIFKOVIĆ JE LE PREDSEDNIK SKUPŠČINE.

Beograd, 23. decembra. Marko Trifković je prišel z dvora ob 9.10. Na vprašanje, ali ima mandat, je rekel: »Nimam mandata. Bil sem ves čas samo na maršalatu dvora.« Na ponovno vprašanje novinarjev, ali ima mandat, je odgovoril: »Jaz sem predsednik skupščine.«

PANTA GAVRILOVIĆ — UMRL.

Atene, 23. decembra. Tu je umrl nagle smrti naš poslanik Panta Gavrilović.

SAMOMOR MADJARSKEGA NOVINARJA.

Budimpešta, 23. decembra. Sinoči je izvršil samomor novinar Julij Barabas, urednik »Nepsavet«, ki je bil obsojen zaradi nekega članka na dve leti ječe. Zaradi bolezni je bil začan puščen na svobodo. Nadejal se je, da mu bo podeljena amnestija, kar pa se ni zgodilo. Bil je pozvan, da 3. januarja nastopi kažezen. Tega pa ni hotel storiti, temveč je vzel brom in kokain in si prirejal žile.

Dr. Vladimir Ravnihar:

Oblastnih skupščin s štiti in senčne stran

Mnogo kritike je moral prenesti zakon o oblastni in sreski samoupravi. Po eni strani zhozana po drugi — kržaj ga. Pretiravanje na obeh straneh. Prava bo pač zlata sredina. Ni dvoma, da je zakon še daleč od vzora kakuge zakona, ki bi zajamčil resnično samoupravo kar sploh je razumeti s tem pojmom. Prav tako pa je res, da vzdruži vsko primočredu in deželni redom, kakor je bil n. pr. večhaven za »vojvodino Kranjsko«.

Omalovaževanje njegove jasne odločbe, da je v treh mesecih, ko stopi zakon v veljavo (1. 1. 1922), izvesti volitve za oblastne skupščine, je dati na rovaš politike. Enako, da se je proti zapovedi zakona — naj mi ne zameri gospod minister notr. zadev — da se morajo volitve članov oblastne skupščine vršiti prvo udeležijo v mesecu oktobru ter da je oblastno skupščino alklicati vsako leto na dan 5. novembra, razpisalo volitve na 23. januar ter skupščine sklicalo na 23. februar 1927. Odgovor na dotedne interpelacije, ki jim ne bo lahek, naj si gospodje veliki župani že dares pripravijo.

Abstrahiram tudi od dejstva, da je politika pri snovanju zakona vobče imela svojo prvo besedo. In sicer ona ozkorčna politika, ki zdidi bodisi zavestno, bodisi podzavestno strahova na vseh končnih in krajih.

Na račun te politike gre, ako se je n. pr. ljubljanski oblasti pripojil Kastav, mariborski pa Medžimurje. Zabrisati meje med »plemenicem. Naturam si expellat fure... Na isti račun, ako po uredbi o razdelitvi države na oblasti geometrični liki teh 33 oblasti posameži ne smejo štetni več ko po 800.000 prebivalcev. Nekotra nas to spominja zloglasne avstrijske volilne geometrije.

Smatram za veliko hibo, da se je »ognitilo« oblasti zgojil po matematičnem kriteriju števila prebivalcev, ne pa po stvarni skupnosti, ki bi dala najboljšega jamstva za uspešno rešitev tako malih kakor velikih gospodarskih, kulturnih in socialnih vprašanj. 33 oblasti je za naš razmeroma malo teritorij in za naših 12 milijonov ljudi odločno preveč. V Avstriji je bilo samo 16 deželnih zborov. Dušili nas bodo režiji stroški, ki za eno oblast ne bodo došli manjši, nego bi bili za ozemlje dveh treh oblasti skupaj. Ne glede na to, da se bodo moralni zapostavljati večji problemi. Te hibe ne more docela paralizirati deželna. E. 88, da se smeta za zvrševanje ekonomskih in kulturnih poslov (socijalnih ne?), ki bi zahtevali skupno deševanje, dve ali več oblasti združiti. Čeprav se ta določba ugodno razlikuje od one deželne »deželnega reda Kranjske«, ki pravi da se deželni zbor ne sme v dogovor spomati z nobenim zastopom kakrške druge dežele (kromovine). Tudi politikum!

In za velik politikum se je menda smatralo, ko se poslancev v oblastni skupščini ne pozna s tem imenom, ampak jih zakon dosledno imenuje: člani oblastne skupščine. To zato, da si ne bodo preveč domisljevali in ne prisvajali preveč moči.

Za najtehtnejši prigovor zakonu o oblastni samoupravi velja, če da nam ne nudi avtonomije zlasti ne takoimenovane »zakonodajne avtonomije«, kakor jo je bil zajamčil deželni red n. pr. za Kranjsko. Če pa si sivari pobliže pogledamo, vidimo, da ta prigovor v resnicni ni tako tehten.

Res je, da je imel bivši deželni zbor v deželnih zadevah pravico nasvetovati in dovoljevati zakone, dočim ima oblastna skupščina pravico izdajati lastne uredbe o vseh stvareh svoje pristojnosti. Razliko med zakonom in uredbo (naredbo) nam tolmaiši sam zakon o oblastni samoupravi, ko pravi, da imajo oblastne uredbe obvezno moč za posameznike in za gospodsko, toda vsa sredšča karor tudi državni svet in upravna sodišča imajo popolno pravico, ocenjevati zakonitosti oblastnih uredb. Take recenzije, ki je mogoča nad uredbo, nad zakonom ni.

To je pa tudi edina razlika, kajti v ostalem imajo uredbe prav tako zohvezno moč, karor zakoni. Predaleč bi me zavedlo, da bi se spuščal v podrobna izvajanja. Hočem le ugotoviti, da uredbe po zakonu o oblastni samoupravi mnogo bolje varujejo načelo avtonomije ali samouprave, kakor pa zakoni v smislu bivšega deželnega reda.

Zakon je moral potrditi — cesar, ako je hotel biti veljavjen. Cesari ni bil pri tem vezan na nobene norme. Slo je po mili volji. Pa naj je bil zakon še tako zelo, v okviru državnih zakonov in v mestih deželnega reda, če ni navel milosti v očeh vlade, ga pač ni predložila cesarju v potrditev. In če je sedaj veliki župan gospodar položaja, je bil prej cesarski namestnik ali deželni predsednik in končno ministrstvo, ki je bdelo nad to borno »avtonomijo« dež. zborna. »Und der König absolut solang er unsernen Willen tut!« Tako je izgledala v resnicni ta »avtonomija« takrat.

Veto pravica vel. župana daleko ni tako mogočna. Veliki župan sme ali mora ustaviti proglašitev uredbe le takrat, če jo smatra neutemeljeno v ustavi in zakonih. O samovolji ne more biti govora, tem manje, ker tudi veliki župan ni brez kontrole. Grajano uredbo mora namreč veliki župan nemudoma poslati državnemu svetu. Državni svet še le odloča, je li uredba utemeljena v ustavi ali zakonih, ali ne. Vsa ta procedura je končno vezana na gotove roke, tako da postane uredba izvršena, ako državni svet svoje odločbe ne izda v roku dveh mesecov.

Neoporečna je torej prednost oblastnih uredb pred sklenjenimi bivšimi deželnimi zakoni in ž njimi mnogo trdnejše afirmirana avtonomija kakor z deželnimi zakoni.

Na tem primeru se vidi, kako naša javnost mnogokrat operira s publimi rečenici. Vrže jih v svet, ne da bi se prepričala o njih stvarni utemeljenosti. Ali pa tudi mala fide, da se uganja demagogija.

(Konec prihodnjih.)

Dunajsko pismo.

Trostov koncert. — Proslava rojstnega dne kralja. — Dve italijanski »stagionec. — Svetosavska zabava. — Prosvjeta.

Na Dunaju, 21. dec.

V zadnjem dopisu sem poročal o koncertu prof. Antona Trosta, ali nekaj mi je tiskarski skrat pokvaril. Navzočih je bilo na mreč skoro 400 poslancev, ki so umetnika viharno pozdravljali in po vsaki točki živahnno aklamirali. Od svojih premnogih častilcev je bil lovror venec in častno dario. — Tudi z materialnim vspahom je umetnik zadovoljen, kar je spričo sedanjega položaja tako redka prikazan. Izvedel sem od vodstva koncertnega društva, da so letos vsi koncerti zapored mizerno obiskani, a da je bil Trostov koncert doslej najbolji. In res je bil ob istem času v veliki dvorani koncert svetovno znanega umetnika, a ni imel več poslušalcev nego prof. Trost v mali dvorani.

Na rojstni dan kralja Aleksandra smo imeli dunajski Jugoslovani dopoldne sv. mašo v katoliški cerkvi v Johanesgasse in v pravoslavni cerkvi v Veithgasse službo božjo. — Katoliško službo božjo bo treba zanaprej prav-

večno oznaniti ali pa enkrat za vselej redno določiti in obvestiti vso kolonijo in nje ne organizacije. Treba upoštevati, da je naših katolikov neprimerno več nego pravoslavnih, in ne smemo dopustiti, da bi se delale kakršnekoli razlike... V pravoslavni cerkvi se je pripetil prav neljub dogodek. Ko so na koncu naši vrli akademiki zapeli himno in ko so prišli do »Lepa naša domovina«, je paroh srbske cerkve parkrat nevjoljno zamahnil z roko proti pevcom, kakor da naj bi nehal, a ker se to ni zgodilo, je zaloputnil pregrajo pred oltarjem in izginil. Kaj naj to znači? Ako imajo obveljati tudi tu neke separatistične struje, potem se bomo znali temu primerno ravnati. Veliko preveč je tega, kar zbuja kritiko in nejevoljo med večjim delom naše kolonije.

Ob 5. popoldne je bil sprejem zastopnikov kolonije na poslanstvu Zbrala se je odlična družba, cvet naše jugoslovanske kolonije na Dunaju, ki sta jih z znano ljubeznivostjo spre-

jemala g. poslanik dr. Milojević in njegova gospa soproga. Od češkega poslanstva so bili navzoči nekateri gospodje, na čelu jih je sam poslanik bratske češkoslovaške države.

Gospod poslanik je v izbranem govoru pozdravil došle goste in naglašal našo udanost do vitežkega kralja, našega vrhognega vodje; tudi nas prešinja ista velika težnja, kakor našega plemenitega vladarja, da hočemo čuvati svoboščino domovine in nacije. Moge so bile žrtve za našo svobodo, do podludgega milijona je padlo junakov za naše odrešenje. Ali metijo se vsi tisti, ki morda menijo, da smo zaradi tolikih žrtev toliko slabljeni, da bi se moralni pustiti žaliti. Naj vedo vsi, da smo pobornici mira, ali da smo silni dovelji, da bomo znali vsi kot en mož braniti svojo svobodo, svojega kralja, svojo domovino. — Te besede so zbudile v srcih vseh navzočih viharno odusevlenje.

Akademsko društvo »Sloga« je zapelo trošensko himno, na kar je neki Sloga recital dvoje srbskih pesnišev. Studiosus muzike g. Dušan Ilin je sviral na goslih Wieniawskoga Capriccio. Valse in Kuyawski in sicer prav dobro. Žel je živahnno poloval. Nato smo doživeljili izreden užitek, ki nam ga je nudila mlada gospica Katica Jovanovića iz Novega Sada (tu se uči petja in upamo, da bo kedaj sloveča pevka). Pela je obsežno skladbo Petra Krstića »Kosovska« tragedija in je res izborno tolmučila največjo žalojico srbskega naroda na Kosovskem polju. Nato je zapela še srščano narodno pesem. Spremljal jo je glasbenik g. A. F. Stepanov. — Prof. Trost je sviral Chopinovo balado v asdur in Feu d'artifice od Debussija, Žel je sedela viharno poloval in zahvaloval. Nato je ljubljenc dunajske kolonije operni pevec g. Nikolaj Zec pel Mokranjevo »Lem Edim«, na kar mu je sledila burna polovala. — Mali orkester »Sloga« je sviral potpuri naših narodnih pesmi in potem dalje neumorno kolilo v plesne komade, a mledo in staro je v radostnem vrtincu zaključilo lepo vspelo proslavo rojstnega dne svojega vitežkega kralja. Bogat bufet je dopolnil dobro razpoloženje in prijazno zabavo.

Slovenčki umetnik Pirandello je na Dunaju s svojim teatro d' arte. V elegantnem gledališču Josefstadt prireja ciklus predstav, ki so na višini umetnosti in jih razvajajo dunajska publike zna po vrednosti cennosti. Italijanski poslanik je v pondeljek predredil Pirandelliju na čest soare, ki je združila v sijajnih prostorih poslanstva na Rennwegu tristo zastopnikov kolonije in umetnikov krogov dunajskih.

V Volksoperi pa je neka druga italijanska operna družba, ki ni na višku in je niletna na hudo odporn. Že poskušala opere »Carmen« je bila tako slaba, da so pevci Volksopere protestovali proti nastopu s takimi pevci v njihovem hramu umetnosti. Neka navzoča Italijanka je pridrivala na oder in ozmerjala svoje rojake, da se upajo s takim petjem na Dunaju, ki je najbolj muzikalno mesto na svetu. Zanimivo je, kako ta spor konča.

Letošnja Svetosavska zabava bo 27. januarja v sijajnih prostorih znanega Schwarzenbergskoga na Ringu. Ze lani so bili vsi prostori nabito polni, a za letos se nam obeta še sijajnejši uspeh. Spored bo na umetniški višini, kajti sodelovali bodo priznani umetniki. — Svetosavska zabava je vsako leto elitna zabava naše dunajske kolonije.

Hrvatsko društvo »Prosvjetac« priredi prihodnjo nedeljo v svojih prostorih božično zabavo za deco in odrasle. Sviral bo društveni tamburaški zbor.

A. G.

Politične vesti

= Zanimivost. Pred nami ležijo kandidatne liste za oblastno skupščino za mesto Ljubljana. Zanimivo pri tem je, da tako izmed kandidatov kakor njihovih namestnik, razen dr. Ravniharja, ni nobenega, ki bi bil poslanec bivšega deželnega zobra Kranjskega. Vsi drugi so homines novi. Edini dr. Ravnihar izvoljen od trga, in obrte zbornice, je bil poslanec dež. zobra do izbruhu svetovne vojne, ko so ukinili delovanje deželnih zborov.

= Vladna kriza se v zadnjem času razvija normalno in upati je, da bo tudi kmalu rešena. G. Uzunović je končno spoznal, da ne more sestaviti širše koalicije vlade, ker nimata seboj radikalnega kluba. Zaupnica, ki mu jo je izglasoval radikalni klub, je imela samo moralen pomen, da ublaži vtis njezinega popolnega neuspeha. Mandatar, ki

je predlagal, da bo nadaljevala v duhu sprave in spodbujala konsolidacijo naše države z sigurno napredovala, ker bi dobili temelj za pravilen razvoj naše notranje politike. Ali pa smemo biti taki optimisti?

= Stresemannov govor o razorežitvi Nemčije. Stresemann je imel v ponedeljek v Hamburgu velik zunanje političen govor, v katerem je med drugim dejal: »Izpremembe v naših notranjih političnih razmerah ne bojo vplivale na nemško zunano politiko, za katero je sedaj ogromna večina nemškega naroda. Zadnje ženevsko zborovanje pomenja korak naprej na naši poti. Vsestransko se nam je priznalo, da smo izvedli razorežitev, kakor jo predpisuje Versajski mir. Nezdružljivo pa je da se dopušča istočasno vsem državam popolna oboroževalna svoboda z izjemo ene same države, ki ji je predpisana popolna razorežitev in ki je podprtja enostranski kontroli. Svet naj razume, da Nemčija ne more naglašati svoje lojalnosti do razorežitvenih dolžnosti in pogovor. Zvezne narodov ne bi se prilenil uresničevati ideja splošne razorežitve. Sedaj smo v prvem štadiju novega evropskega razvoja. Sedaj je podana možnost, da pričnemo z reševanjem drugih zunanjih političnih problemov, ki daleč nadaljujejo že doseđaj rešena vprašanja. Osnovna misel vseh prizadetih državnikov je spoznanje solidarnosti interesov, ki vežejo vse evropske narode in nato vse ostale narode z evropskimi. Locarno in vstop Nemčije v to so solidarnost le temelj. Sprejetje pogodb je ostanele le mrteve črke, če se graditev ne bo nadaljevala v duhu sprave in spodbujala v tako ustvarjalo narodom mirno sodelovanje in vzajemno delo.«

Prosveta.

REPERTOAR NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI.

Drama.

Začetek ob 20. ur.

Cetrtek 23. decembra: Kovarstvo in ljubezen. Red E.

Opera.

Začetek ob pol 20. ur.

Cetrtek 23. decembra: Tannhäuser. Red A.

Ch. Lucieto:

13

Spomini francoskega vojnega detektiva.

Tedaj so začeli uporabljati organske spojine srebra in predvsem proteinat (protargol).

Silno smo se trudili, predno smo našli primeren razvijalec za to tajno pisavo. Posrečilo se nam je na zadnje vendarle. Uporabljali smo za to srebrne nitrate z drugimi spojinami.

Ta razvijalec je v dovoljni meri spremenil barvo vseh kovinskih soli, celo onih, ki so jih uporabljali v zelo razredčenih raztopinah, pa tudi organske soli z mineralnimi kislinami. In znova smo polovili celo vrsto nemških agentov.

In vendar so se ti ljudje branili na občudovanja vreden način. Na njih in v njih priljagi nismo našli ačesar, kar bi bilo podobno tajnemu črnili.

Steklenke, ki so jih imeli med svojimi toaletnimi potrebščinami, so to pot v istini vsebovale prave parfume in ne njih zmesi s kemikalijami. Slednji pa je razrešil skrivnost g. Bayle, eden največjih kemikov našega časa in razen tega direktor sodniškega identitetnega laboratorija v Parizu. Ta je slednji razkril zelo majhno množino srebrnih soli v nogavicah in v srebeljkih trakih nemških agentov.

Vsaka nogavica je vsebovala samo nekaj miligramov teh kemikalij, toda to je zadostovalo. Nemški špijon je pomočil nogavico v kozarec vode, sol se je v njej raztopila in tako je dobil nevidno kemično črnilo, ki ga je bilo zelo težko razviti.

Toda Nemci so iznašli pozneje še nekaj novega. Nekega lepega dne smo opazili, da je več sumljivih oseb, katero smo nadzorovali, dajalo perici svoje umazano perilo, izvzemši nekatere bele robce, ki so jih posebno skrbno čuvali.

Dnevne vesti.

ZAPOSLOVANJE DOMAČIH INŽENJERJEV.

Udruženje jugoslovenskih inženjerjev in arhitektov ugotavlja na podlagi zbranega građiva v konkretnem primeru sledča dejstva: Združene papirnice Vevče Goričane in Medvode so v prvi polovici leta 1926 poiskale novega tehničnega ravnatelja. Izbera je padla na inozemca, zaradi česar je podjetje moralo prošiti pri oblastju za dovoljenje za upošljitev inozemca. Inspekcija dela je pozvala tudi podpisano Udruženje, da se izjavi o potrebi zapošljitve inozemca. Odgovor se je glasil v odložilnem smislu, ker se je ugotovila možnost nastavitev domačina na to mesto. Vzdic teži izjavi je pa izpraznjeno mesto obdržal inozemec, ki je nastopil službo že prej. Imenovan podjetje se je nato v oktobru obrnilo v tej zadavi neposredno do podpisanega Udruženja s prošnjo, da mu imenuje kand date domačine za mesto tehničnega ravnatelja, ali pa izda potrdilo, da takih nismo na razpolago. Odgovor se je glasil v tem smislu, da je podjetje v stanu, da mesto zasede z domačim inženjerjem, ki je že tam nastavljen ter ima potrebo strokovno znanje. Med tem je pa podjetje iz vzroka, ki s strokovno sposobnostjo nima nobene zvezne, uvedlo korake za odslouvev tega domačega inženjerja; predvsem je prejel poziv, da do 10. novembra 1926 predloži odpoved na službo. Vzrok se je našel v prvi vrsti v nasprotju inozemca proti inženjerji domačini. Vzdic osebnim intervencijam Udruženja je podjetje vztrajalo na sklep. Ker po nasvetu Udruženja ni predložil odpovedi, mu je podjetje izrazilo promptno odpovedalo z 31. decembrom 1926. Predmetno ugotovitev suhih dejstev kažejo krijevo pot domačih inženjerjev, ki iščejo službe v privatnih podjetjih v domovini.

Udruženje jugoslovenskih inženjerjev in arhitektov — Sekeja Ljubljana.

SLOVENSKI JAVNOSTI!

Beograd, 19. dec. 1926.

Na beogradski univerzi študira že precejšnje število slovenskih akademikov in to število se z vsakim letom še povečuje. Gojivo bi jih še mnogo več prisko in radi bi študirali v prestolici, pa si ne upajo na negotovo pot v neznane razmere, ali pa se boje velikih izdatkov in težke borbe za dosego življenjskega cilja. In res, težk je boj z razmerami tu v Beogradu, posebno še slovenskim akademikom. Ni akademskoga doma, ni primerne akademske menze, a stanovanja so slaba in zelo draga. Da si olajšajo svoj neugodni položaj, da s skupnimi močmi, s pomočjo javnosti prebrodijo vse težave, da dosežejo svoj lepi cilj ter koristijo svojemu narodu državi in Slovence, združili so se slovenski visokošolci, ki študirajo na beogradski univerzi in ustavljivajo »Društvo slovenskih akademikov v Beogradu.«

Cilj društva je pomagati slovenskim tukajšnjim slovenskim visokošolcem z podporami, z brezobrestnimi posojili, novodošlim pa dajati potrebne informacije o študiju, o življenjskih razmerah itd. V programu društva je tudi ustavovitev lastne menze.

Dolje je tudi namen društva seznanjati svoje srbske tovarše s kulturnimi, gospodarskimi in socijalnimi razmerami Slovenije.

Uverjeni smo, da bo slovenska javnost razumeala potrebe slovenskih visokošolcev v Beogradu, da bo pozdravila ustavovitev društva, da bo odobrila njegov cilj in ga bo v izdelani meri podpirala.

Apeliramo na slovensko javnost, da nas še naprej in izdatno podpre z gmotnimi sredstvi.

Bis dat. qui cito dat.

Vse informacije daje odbor, vsi dopisi naj se pošiljajo na »Društvo slovenskih akademikov v Beogradu, Univerza.

Na ustanovnem občnem zboru je bil izvoljen sledeči odbor:

Predsednik: Joža Pavlin, cand. med.

Podpredsednik: Joško Pokorn, cand. iur.

Tajnik: Pavle Marc, cand. iur.

Blagajnik: Tone Grahor, cand. med.

Odbornik: Pavle Urranker, cand. phil.

Nadzorovalni odbor: Slavko Borštnar, cand. ing., Serafin Nakselj, cand. med., Josip Berdnik, stud. iur.

— Odber za postavitev spomenika Kralju Petru I. Velikemu Osvoboditelju v Ljubljani je imel 21. t. m. ob 20. uri prvi plenarni sestanek v veliki dvorani Mestnega doma. Sestanka so se v oddilnem številu udeležili dobrostanveniki in člani častnega predsedstva, reprezentančnega odbora in umetniško-tehničkega komiteja ter polnoštevilna uprava Udruženja rezervnih oficirjev kot izvršilni odbor. Veliko zdovoljstvo je vzbudila častna delegacija iz Maribora in Celja. O dosedanjem delu je poročal predsednik izvršilnega odbora za postavitev spomenika g. ing. Ladislav J. Bevc. O predlogih finančnega značaja je poročal predsednik nadzornega odbora g. Riko A. Jug. Predlogi so bili v celoti sprejeti. Pri razpravi o spomeniku se je soglasno sklenilo, da naj člani plenarnega odbora pisemo sporočilo izvršilnemu odboru svoje misli o primernosti prostora in o spomeniku. Soglasno je bil izvoljen finančni komite, kateremu je bila pododeljena pravica kooptacije in ki bo kot sestavni del izvršilnega odbora deloval pri finančni akciji. Iz poteke debate se je moglo ugotoviti splošno zanimanje za spomenik: med prisotnimi zastopniki javnega mnenja Slovenije je vladala enodušna volja, da se postavi v Ljubljani spomenik, ki naj predstavlja ponosno radost Slovenije nad dejstvom osvojenja in njeno hvaležnost Velikemu Pokojniku.

— **Zakon o elektifikaciji.** Ker je bil sklenjen na mednarodni konferenci v Ženevi tranzit električne energije iz Češkoslovaške v Italijo preko našega teritorija in konvencija se

ni podpisana, je dal minister javnih del inicijativo za izdelavo zakona o elektifikaciji. Ta zakon bo uredil tudi prenos električne energije preko jugoslovenskega ozemlja.

— Elektifikacija naših železnic. Te dni se je vršila v Beogradu po inicijativi »Udruženja jugoslovenskih inženjerjev in arhitektov« konference, ki se je bavila z vprašanjem elektifikacije naših železnic ter z novim zakonom o zgradbah, ki se izdeluje v ministru za javna dela.

— Revizija gospodarske zakonodaje. Kot poročajo beograjski listi, se revidirajo trenutno v ministrstvu za trgovino in industrijo obstoječi gospodarski zakoni. Cilj revizije je, da se ugotovijo in odstranijo eventuelne kolizijske med posameznimi določbami. Najprej je prišel na vrsto obrtni zakon, in sicer določba o usposobljenosti za izvrševanje edinih obrtov.

— Šola za davne uradnike v Beogradu. Novi finančni zakon za budžetsko leto 1927-1928 ustanavlja v čl. 79 davno šolo za davne uradnike, ki bo pod nadzorstvom generalne davne direkcije. Šola bo imela značaj srednje šole. Absolventi se bodo nastavljali kot davni uradniki 2. kategorije. V šoli se bodo sprejemali dijaki, ki so absolvirali 6. razred kake srednje šole in dijaki z drugo šolsko naobrazbo, ki odgovarja tem študijam. Dijaki, glede katerih bo predlagal profesorski zbor, da se jim nakaže državna podpora, bodo prejemali do 700 Din na mesec. Vsak tak dijak bo moral odslužiti najmanje tri leta v državni službi, sicer bo moral prejeti podporo vrniti. Finančni minister je pooblaščen, da izda za novo šolo poseben pravilnik.

— Kazni za tihotapstvo. Po inicijativi finančnega ministra se unese v novi finančni zakon sledča določba: Ce se ne najde nobenega tihotapskega blaga, je obsodba močna samo v slučaju, da je ugotovila preiskava v smislu predpisov carinskih zakonov kolikor v kolikov blaga ter kriminalno odgovornost tihotapca. Ce pa kolikor in kakovosti blaga ni mogoče ugotoviti, pač pa se je dokazala kriminalna odgovornost tihotapca, je obsoditi tihotapca na denarno globo 1000 do 500.000 Din.

— Uradni list št. 117 z dne 21. decembra pribabi: Zakon o povračilih ob selitvi in službenem potovanju oficirjev, vojaških duhovnikov, uradnikov in ostalih uslužencev pri vojski in mornarici in o dokladih na zvanje, letenje in vkrvanje; pravilnik o odkrovjanju invalidnine in podpore; razglas o vložitvi prijav za odmero davka od zasluga telesnih delavcev (delavk) za leto 1927; razglas za odmero davka na poslovni promet za leto 1927 in objavo glede prošenj za posojila po uredbi o uporabljanju denarja iz fonda za zidanje stanovanj državnim uradnikom.

— Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani vse interesente vključno opozarja,

da mu ne prednašajo ne pismenih, ne ustavnih prošenj za službo, ker istih ni na razpolago in tudi zanje ni podana proračunska možnost. Vse tozadovne intervencije so brezuspečne.

— Stovilo dijakov na naših srednjih šolah. Posvetno ministrstvo je objavilo statistiko o številu dijakov na naših državnih srednjih šolah. Glasom te statistike imamo v vsej državi 173 državni srednji šoli z 89.073 gojenicemi (63.837 moških in 25.236 ženskih). V Ljubljani je na I. osemrazredni gimnaziji 725 dijakov in 166 dijakinj, na II. osemrazredni gimnaziji 297 dijakov in 120 dijakinj, na 7 razredni državni realki pa 630 dijakov in 50 dijakinj. V Mariboru je na 8 razredni gimnaziji 508 dijakov in 78 dijakinj, na 7 razredni državni realki pa 468 dijakov in 69 dijakinj. V Celju: 8 razredna gimnazija: 389 dijakov in 71 dijakinj. V Ptuju: 8 razredna gimnazija: 233 dijakov in 41 dijakinj. V Kranju: 8 razredna gimnazija 288 dijakov in 96 dijakinj. V Novem mestu: 8 razredna gimnazija: 228 dijakov in 59 dijakinj. V Murski Soboti: 6 razredna gimnazija: 253 dijakov in 53 dijakinj.

— Razpisana mesta. Razpisana je služba okrožnega zdravnika za zdravstveno okrožje Mokronog. Prošnje je vložiti do 15. januarja 1927 pri velikem županu ljubljanske oblasti. — Na javnem otroškem vrtcu v Mežici, srez Dravograd, je razpisana služba otroške vrtarice. Prošnje je vlagati najkasnejše do 10. januarja 1927 pri pristojnem šolskem upravitelju, ki jih imajo poslati do 20. januarja 1927 velikemu županu mariborske oblasti. — Podrobnosti glede obeh slučajev glej v »Uradni list« št. 117, od 21. decembra 1926.

— Promocija. Cand. med. Joško Fischer iz Št. Pavla pri Preboldu je bil promoviran na graški univerzi za doktorja vsega zdravilstva.

— Promocija. V četrtek dne 23. t. m. bo promoviran na ljubljanski univerzi gospod Leon Berlic iz Sv. Trojice v Slov. Goričah za doktorja prava.

— Poroča na Dunaju. Na Dunaju sta se poročila minulno soboto gdje Nada Gabrščekova, hčerka g. Andreja Gabrščeka iz Gorice, in inž. Josip Sliškovič, rodom iz Busovače v Bosni, ki se je proslavil v radiofoniji s svojimi strokovnimi spisi in aparati.

— Roški incidenti. V vezzi z znanimi incidenti v Reki in na Sušaku, sta sklenila šeфа Šušaške policije in reške kvetture na posebni konferenci, da podvzameta vsak na svojem teritoriju energične mere, da se v bojo vsak nered v kali zadusi. Srednješolski ravnatelji na Reki in na Sušaku so uvedli radi incidentov preiskavo.

— Pogodba o zračnem prometu med Nemčijo in Češkoslovaško. Te dni so bili izmenjeni predlogi Nemčije in Češkoslovaške glede pogodbe o zračnem prometu med obema državama, ki se kot smo že poročali pripravila. Vladi sta predloge proučili. Pogodba bo podpisana, kot čujemo, sredi januarja p. l. v Pregi.

NARODNI DNEVNIK, četrtek, 23. decembra 1926.

Radio potrebščine

v največji izbiri ima stalno v zalogi

FRANC BAR. Ljubljana

Cankarjevo nabrežje št. 5.

Telefon št. 407.

Zahajevanje novo izšle cenike.

Cene znatno znižane.

— 41 dnevnikov v Pragi. V Pragi izhaja trenutno 41 dnevnikov, od katerih imajo nekateri po dve do tri izdaje na dan — opoldanske in večerne. Od 41 listov je 26 čeških, 14 nemških in 1 madjarski.

— Stavka dunajskih kavarniških uslužbenecov? Mezdai spor med dunajskimi kavarnariji in njihovimi uslužbeneci se je tako poostrelil, da utegne priti o božiču do stavke. Kavarniški uslužbenec so zahtevali 10 do 25 odstotno zvišanje mezd. Organizacija kavarnarjev je to zahtevalo kategorično zavrnila ter odklonila vsako pogajanje. Pri tem je organizacija uslužbenecov popolnoma ignorirala ter odgovorila v listih, da je vsako povišanje plač uslužbenecov absolutno izključeno, kajti v slučaju povišanja plač bi moral zvišati tudi cene vseh živil in pijač, ki se prodajajo v kavarnah, posledica bi bila zmanjšanje konzuma, dunajske kavarnice pa preživlajo trenutno itak težke krizo. Danes zjutraj ob 2. so imeli uslužbenec veliko zborovanje, na katerem so sklenili, da izročijo kavarnarjem kratkoročen ultimatum. Ce bodo kavarnarji njihove zahteve zavrnili, prično uslužbenec v sobotu zvezčevati.

— Velika avtomobilска nesreča pri Podgorici. Na cesti med Podgorico in Kolašinom se je pripetila te dni velika avtomobilска nesreča. Neki osebni avtomobil, v katerem je sedelo 8 potnikov, se je prevrnil v globok prepad ob cesti. Vsi potniki so bili težko poškodovani, stanje treh je opasno.

— Proces proti Ferad beg Dragi. Te dni se vrši v Kosovski Mitrovici proces proti vodji bivšega džemijeta, Ferad beg Dragi. Ferad beg Dragi je obtožen, da je bil izvršen po njegovem nalagu za časa, ko je bil vodja razbojniških topov, ki so vpadele iz Albanije na naše ozemje, več umorov ter da je bil za časa okupacije Srbije v službi sovražnika in je zbiral prostovojce zoper Srbinje ter izdal domačine sovražniku. Obtoženec odločno taji. Od prič so izpovedale doslej nekatere zanj neugodno, nekatere pa ugodno. Prvi dan obravnavne je bilo pričitano zanimivo pohvalno pismo beograjskega guvernerja barona Rheneha, iz katerega je razvidno, da se je obtoženec v službi savražnika zelo odlikoval. Za proces, ki bo trajal še več dni, vladna v Južni Srbiji veliko zanimalo.

— Dve leti ječe za zaušnico. Pred osješkim sodnim stolom se je vršila to dne kazenska obravnavna proti kavarnarju Džemilu Bičiću Bosenskemu Šamcu radi težke telesne poškodbe. Bičić se je bil pripeljal letosne poletje nekoga večera z večjo družbo v Slavonski Šamac, da bi se nekoliko pobavil. Pri tej prilikli se je seznanil s sobarico Julijo Nagy. Bičić se je dekle dopadol. Povabil jo je v kavarno, kjer ji je plačeval slaščice in liker. Ko je pa jeho jel končno nadlegovali z ljubezenskimi ponudbami, je prišlo med njima do prepresa, tekom katerega je opovsal Julka Bičićeve mater. Ker je to za muslimana huda žalitev, je prismobil Bičić dekle takto klofuto, da ji je izbil zob in ji je počila usešna mrena. Nagyjeva je vložila radi tega kazensko ovadbo. Kmalu nato sta se nasprotniki pobotali. Musliman je plačal sobarici odškodnino ter ji povrnil zdravniške stroške. Toda bilo je prepozno. S privatno poravnavo nadaljevanja kazenskega procesa pri javnih deliktih ni mogoče preprečiti in tako je prišel Bičić na zatožno klop. Kljub temu, da sta on in Nagyjeva protestirala, je bila izrečena sodba, in sicer prav drakonična: Bičić je bil obsojen radi zaušnice na dve leti težke ječe.

— Zaradi štirih stotov pšenice sedem mesecov ječe. Okrožno sodišče v Velikem bečkerku je obsojilo te dni težko Štefana Horvata, ker je ukradel svojemu delodajalcu štiri centa pšenice, na sedem mesecov ječe.

— Sodba po tiskovnem izkolu. Te dni se je zagovarjal pred okrožnim sodiščem v Mostaru frater Paško Martinac, ker je razčilil v nekem časopisu članek narodna poslanača Preko in Hadžiomana. Sodišče dokaza resnice ni dopustilo ter je obsojilo fratra radi klevete na 10 dni zapora in 3000 Din

tisoč dinarjev premoga. V posameznih skladisih je bilo 1. II. t. l. za 3,137.000 Din premoga, ki je izgubil 50 odstotkov kalorične sile. Leta 1925 je bilo uporabljeno v zagrebški direkciji za 19,320.000 Din več premoga, kakor je to bilo potreben lokomotivom za pozorn. Od kar so se uvedle premije, je povprečna uporaba premoga na kilometr padala in bi morala biti torej v celoti manjša, ne pa večja.

Premog izgublja kalorično silo, kadar je nagnjen v ogromnih množinah; zato obstoji prepis, da sme biti v posameznih skladisih premoga kvečjemu za 45 dni. Tako pa je bilo v Novskem za 297, v Vrhovinah pa z 564 dni premoga. Ni se pazilo nato, da bi se stari premog sproti uporabljal, temveč se ga je pustilo da je povsem propadel. Natačnik Cvetković je vedel za te ogromne premoge z loge in je predlagal, da naj krapinski premogokop dobavi samo 5–6000 ton premoga, direktor Jovanović pa je zagrozil Cvetkoviću, da ga premesti, če ne naroči iz zagorskih rudnikov po 12.000 ton mesečno. Tvrda Grünwald je bila lastnikom premogokopov vedno na razpolago s svojimi zvezami pri zagrebški direkciji železnic, pod pogojem, da prejme za toto 20–25 Din provizije.

Z ozirom na te težke fakte je sklenil Državni svet, da se proti direktorju Dimitriju Jovanoviću in desetim drugim uradnikom uvede disciplinarno postopanje, ča se rezrisajo službene dolžnosti s polevico osnovne in polzajne plače; da se začasno prekine njihovo napredovanje in ča se razprava o vsej zadovi dolži za 13. december 1926. Torej so bili suspendirani in ne na dopustu.

Sedaj vodi proti njim postopanje najvišje disciplinarno sdišče. Če jih to spozna krimim, bodo vsi odpuščeni iz s'uze, obenem pa se predva ves obremenjevanji material državnemu pravdinstvu, da uvede proti njim nadaljnjo postopanje.

Sport

Tenis. V teniškem turnirju v Cannesu, kjer so si stali nasproti najboljši profesioniški tenisti, je zmagal Čeh Karel Koželuh. Najprej je premagal Nemca Nauchu 6:1, 3:6, 6:2, 6:0. S tem si je priskoril Koželuh Bristol-Cup in dokazal, da je bila njegova lanska zmaga

za svetovno mojstrstvo zaslzeno dobljena. — Suzana Lenglenova je pred kratkim igrala v Fortlandu (U. S. A.) z miss Browne, ki bi bila Suzano gotovo porazila, da sledajo ni rešila nezavest, v katero je v pravem času spadla.

Drsanje šoloobvezno — pa ne pri nas. Dunajski mestni svet je odredil, da se nekaj televadnih ur prenese iz televadnice na drsališče. Flavalnemu poduku poleti sledi tedaj v zimskem času poduk v drsanju. Pač posamezna vredno ter bi bilo umestno, da bi se tudi pri nas merodajni faktorji pečali s tem vprašanjem. Saj ravno to da se lahka atletika, smučanje, drsanje, plavanje itd. vrši v prosti naravi, pridobi tem sportom toliko prijateljev in ima ravno drsanje na vsak način prednost pred televadbo v zaprtih prostorih.

Boks Znani švedski prvak Harry Persson ima v Ameriki smočo. V Hartfordu se je boril z drugorazrednim Amerikancem Mac Cartijem ter bil po točkah premagan. Cartij je bil veliko hitrejši in je zmagal, ne da bi bil dobil v vseh 12 rundah le en udarec! Različni poskusi Šveda, da bi zadal nasprotniku knock-out-udarec, so bili za njegovega tehnično izobraženega nasprotnika tako očividni, da so se vselej ponesrečili. Pri neki takki pričeli je Persson vsled lastnega udarca padel na tla.

LJUBLJANSKA BORZA,
dne 22. decembra 1926.

Blago: Hrastovi h�odi od 2–4 m dolž., od 70 cm srednj. prem. naprej, feo vag. meja, 2 vag. den. 1100, bl. 1100, zaklj. 1100.

Vrednote: Celjska posojilnica d. d. Celje den. 195, bl. 198, zaklj. 197.

Zagreb, 22. decembra. Devize: Newyork ček 56.543–56.743, Londoni izplačilo 274.8 do 275.6, Švica izplačilo 1094.5–1097.5, Amsterdam izplačilo 2267–2273, Dunaj izplačilo 793.5–801.5, Berlin izplačilo 1349–1352, Budimpešta 0.07935–0.07965, Praga izplačilo 167.675–168.475, Italija izplačilo 252.15 do 254.15.

Curij, 22. decembra. Beograd 9.125, Newyork 517.25, Berlin 123.1125, London 35.5925, Pariz 20.6625, Praga 15.32, Budimpešta 0.007250, Bukarešta 2.725, Sofija 3.75, Dunaj 73.075, Varšava 57.50, Milan 22.925.

Rudyard Kipling:

128

Zgodbi.

S tem je povedal, da je bil dhole, rdeči lovski pes z Dekkana na bojnem pohodu; velkovom je bilo znano, da mu celo tiger prepusta svoj plen. Rdeči psi derejo naravnost skozi džunglo, pobijajo in raztrgajo na kose vse, kar jim pride na pot. Dasi niso tako veliki in niti pol tako zivi kot volkovi, pa so jako močni in številni. Tako n. pr. se rdeči psi ne imenujejo prej krdele, dokler niso kakih sto glav močnih, dočim šteje lakih štirideset velkow že precej lepo krdele. Mowgli je na svojih potih včasih dospel do roba visoke travnate dekkanske planete in je večkrat videl neustrašne rdeče pse, ki so spali, se igrali in praskali po majhnih luknjah, ki jim služijo kot brlogi. Zaničeval in sovražil jih je, ker niso vonjali kot svobodno ljudstvo, ker niso živel po votlinah, pred vsem pa, ker so imeli dlake med prsti na nogi, dočim so imeli on in njegovi prijatelji čiste noge. Vendar mu je bilo znano — Hathi mu je bil povedal — kako strašno je bilo krdele rdečih psov. Hathi se jim sam umakne z njihove peti, in omi gredo vedno naprej, ubijajoč spotoma, in se ne obrnejo, razen če je malo divjatine ali dokler vsi ne poginejo.

Tudi Akela je nekaj poznal rdeče pse; dejal je mirno Mowgliju: »Beljše je umrel v celem krdelu kot brez voditelja in sam. Dober lov bo to in — moj

poslednji. Ti pa imaš še mnogo več dni in noči pred seboj, Mali brat, kakor ljudje žive. Pojd na sever in se ulezi, in če bo po odhodu rdečih psov kak volk ostal pri življenju, ti prinese glas o boju.«

»Ej,« je rekel Mowgli resnebno, »Mar naj grem v močvare, lovim ribice pa spim na drevesu, mar naj prosim bander-log pomoci ter jem orehe ob času, ko se krdele bori s takim sovražnikom?«

»To bo boj za življenje in smrt,« je odvrnil Akela. »Ti še ne poznaš rdečega psa — ubijalca. Celo magogasti — —«

»Aowa! Aowa!« je dejal Mowgli nevoljno. »Mar nisem bil nekoč ubil nekako marogasto opico? Poslušajte me: Volk mi je bil oče, volkulja mati, in staršev volk — ne preveč moder, sedaj je že ves siv — mi je bil oče in mati. Zaradi tega jaz,« in povzdignil je glas, »pravim, kadar pride rdeči psi in ako pride o, takrat bosta Mowgli in Svobodno ljudstvo iz ene kože za tisti lov in jaz pravim, pri biku, za katerega so me kupili, pri biku, katerega je Bagheera plačal zame v nekdanjih dneh, katerih se vi cd krdele ne spominjate, jaz pravim, drevesa in reke naj me slišijo ter si zapomnijo, ako pozabim na svojo besedo, povem vam, tale moj nož bo tisto, kar bo zob krdele — in mislim, da ni tako top. To je moja beseda, ki mi je prišla iz ust!«

»Ne poznaš rdečih psov, človek z volžjim jezikom,« je zaklical Wen-Tola. »Moja dolžnost je samo ta, da

poravnam krvavi dolg pri njih, preden me raztrgajo na kose. Gibljo se počasi in ubijajo spicom, vendar upam, da se mi v dveh dneh povrne nekoliko moči, da bom mogel biti zraven in poravnal še ostale dolge. Ampak vam, svobodno ljudstvo, dajem svet, da se podaste na sever in da jeste samo malo, dokler rdeči psi ne odidejo. Pri tem lovju ni spanja.«

»Poslušajte zunanjika.« je zaklical Mowgli in se nasmejal. »Svobodno ljudstvo, mi da moramo iti na sever, jesti kušarje in podgane, da ne naletimo slučajno na rdeče pse! V tem ko se bomo skrivali, severu, bo on praznil naša lovšča tliko časa, dokler se mu ne zaljubi, da nam zopet vrne tisto, kar je naše. Dhole je pes, štene, rdeč, z rumenim trebuhom, brez brloga in dlakast med prsti na nogi! V enem leglu šteje šest, osem mladičev, kakor da bi bil Chikai, tista malo skakajoča podgana. Mi, svobodno ljudstvo, naj seveda pobegnemo in prosjačimo ljudstva na severu, da nam dovoljo pobirati odpadke mrteve goveje živine! Saj poznate pregovor: »Na severu golazen, na jugu pa uši.« Mi smo džungla. Izberite si, izvolute. Dober lov to! Zavoljo krdele — zavoljo vsega krdele, zavoljo brloga, zavoljo mladičev, zavoljo družice, ki goni košuto, in zavoljo malih mladičev v votlini — sprejmemo boj, sprejmemo gal!«

Krdelje je odgovorilo s kratkim, zamrklim lajanjem, ki se je glasilo v noči kakor drevo, ki trešči na tla. »Sprejmemo gal!« so zavpili.

(Dalje prihodnjie.)

Za Božič in Novo leto 10% podusta

Najboljši šivalni stroj in kolo
je edino le

za dom, obrt in industrijo
v vseh opremah.
Istotam pletilni stroj DUBIED

Pokrov v ročenju b. izdelan.
Velika garancija

Boljšica za popravljanje,
nizke cene, tudi na obračun.

Josip Petelinč
Ljubljana

član Prezidioračkega spomenika.

Primerna božična in novoletna darila do najnižjih
dnevnih cen h imia na veliki izbi in Mariboru

SLAVKO ČERNETIČ

Aleksandrova cesta 23.

„Vinoce“ tovarna vinskega kisa,
d. z o. z., Ljubljana,
nudi

najfinnejši in najokusnejši na-
mizni kis iz vinskega kisa.

zahvaljujte ponudbo!

Tehnično in higijenično najmoder-
nejše urejena kisarna v Jugoslaviji.

Plovina: Ljubljana, Dunajska cesta 8. in 11. nadstropje.

Širite „Narodni Dnevnik“!

sodil od svojih enajstero neveste različne visokosti. 80.000 frankov je vzel od neke starikave vdove z isto velikopoteznojo, kot 2000 frankov od neke šivilke.

Slepjava je prišla končno na dan, Level pa v lukajo. Pri obravnavi je zahteval samo osem nevest, da naj bo pesnik izbran. Ostale tri, katerim očividno ni ukral delnarja, temveč tudi srce, so mu velikodušno odpustile.

Vseh enajst pa je hotelo prečitati pred sočtem svoje pesmi. Ta umetniški užitek pa je predsednik kazenskega senata odklonil. Glinjiva pa je bila izpovedba šivilje, ki je izjavila, da pesnika ljubi vsem njegovim lumperijam ljubi ter mu hoče ostati zvesta, dokler ne prestane svoje kazni...

: Vislice ali strap? Estonki listi javljajo, da se bavi neka estonska parlamentarna komisija s vprašanjem, na kak način naj se izvršuje smrtna kazen. V komisiji obstoji dvoje mišljaj o rešilih tega vprašanja. Eni se mnenja, naj se obsojenec obesi, drugi pa so za zastrupitev. V Komisiji prevladuje naziranje, da naj si vsak obsojenec izbere, ali ga obesijo ali pa zastrupijo. Zenske bodo samo zastrupljali. Ta predlog bo v kratkem predložen plenarnem zasedanju parlamenta.

: Osman Alubek Digne, albanski junak v Sudanu. Nedavno je umrl blivši voditelj dervišev v Sudanu Osman Digxe. Bil je glavni junak v takozvanem dervišev vojni, ki je izbruhnil v Sudanu in je trajala od 1. 1883 do 1. 1884. V tej vojni je bil Osman Digne eden najvztrajnejših in najspodbnejših vodij upora domačinov proti Angležem. Poveljeval je vojski, ki se je bojevala v vzhodnem delu Sudanu. Ko je osvobodil ves vzhodni Sudan, je bil proglašen za tamkajšnjega emira. Večkrat je premagal Angleže, toda tudi ti mu niso ostali ničesar dolžni in so mu vračali milo za drago. Uspešno se je boril tudi z Abesinci. Od 1. 1886 do 1. 1893 se je bojeval proti njemu lord Kitchener, ki je bil tedaj le polkovnik, pozneje pa sirdar v Egiptu. L. 1898 se je posrečil lordu Kitchenerju, da je premagal Digne Omana, ki je moral tedaj pobegniti. L. 1900 je bil ujet in deportiran v Rossetto v Egiptu in za kazen izgnan v Wadi Halij, kjer je tudi umrl. Digxe je ena najromantičnejših osebnosti, ki jih je dal albanski narod na svetih krog Sredozemskega morja. V angleški literaturi mu je posvečen roman Avgusta Wyldesa.

128

To in ono.

Pesnik z enajstimi nevestami.

Maurice Level, avtor dveh zvezkov liričnih pesmi, izdajatelj treh, moderni liriki posvečenih časopisov v Parizu je bil do pred kratkim širši javnosti na svojo žalost tako rekoče neznan. Njegove pesmi niso našle priznanja in za moderno liriko, ki jo je propagiral v svojih časopisih se publica kot se zdi ni posebno zanimala. Denarci, ki jih je imel, so se vedno bolj sušili in nevarnost, da ushune tudi njegovi dve reviji in postajala od dane do dane bolj iminentna. Tedaj je šivila pesniku v glavo rešilna misel, ki mu je prisnela najprej čedno vstopico 100.000 frankov, nato pa 11 mesecev ječe.

Uvidel je predvsem, da mora lirik če hoče reisirati, imponirati ženskam. Zato je objavil v večjih pariških dnevnikih inserat, s katerim je opozoril nežni spol na odličnega liričnega pesnika, ki mu je 33 let in ki je elegantna prikazan. 33 letni elegantni lirični pesnik je bil on sam. Grajsčina, ki jo je prav tako omenil v inseratu, je eksistirala že enkrat samo v njegovi fantaziji. V inseratu je pozabil Level dame, ki utijo v sebi pesniško žlico, da naj mu zaupajo svoje duševne produkte. Pripominjal pa je: ako najde med pesnicami slučajno sorodno dušo, jo bo poročil.

Inserat je imel enormen uspeh. Takom par tednov je prinesel pismonoša pesniku nad 3000 dopisov, pesmi in pisem dam iz najrazličnejših družabnih slojev. Večina teh dam je želela, da jih razkrije odličen pesnik javnosti kot pesnike, druge so aspirale na posnestnika grajsčine, ki naj bi jih poročili. Monsieur Level je izbral spričo lastne mu bistrounosti 50 dopisnic ter navezel z njimi stike. Zahvaljeval je predvsem od vase 200 frankov kot povračilo stroškov za tisk njunih izredno dragocenih pesmic. Ko pa je dobil od informacijskega biroja natančne podatke glede premoženjskih razmer 50 pretendent, ki je bil izbran izmed njih 11 pesnic, s katerimi se je tako hitro zaročil, da bi ga lahko zavoljil najbolj rutiniran ženitbeni slepar, in raznoval je name 11 zarok tekmo treh tedenov. Nevestam, ki bi bile rade videle grajsčino, je natvezel, da jo mora preje nekoličko popraviti ter adaptirati elegantno in udobno ljubezensko gnezdo. V to svrhu si je izpostavljal.

poravnam krvavi dolg pri njih, preden me raztrgajo na kose. Gibljo se počasi in ubijajo spicom, vendar upam, da se mi v dveh dneh povrne nekoliko moči, da bom mogel biti zraven in poravnal še ostale dolge. Ampak vam, svobodno ljudstvo, dajem svet, da se podaste na sever in da jeste samo malo, dokler rdeči psi ne odidejo. Pri tem lovju ni spanja.«

»Poslušajte zunanjika.« je zaklical Mowgli in se nasmejal. »Svobodno ljudstvo, mi da moramo iti na sever, jesti kušarje in podgane, da ne naletimo slučajno na rdeče pse! V tem ko se bomo skrivali, severu, bo on praznil naša lovšča tliko časa, dokler se mu ne zaljubi, da nam zopet vrne tisto, kar je naše. Dhole je pes,